

ROBERT

Jordi Solé Tura durant la seva proclamació com a candidat independent a les llistes del PSC per Barcelona, en un acte celebrat el 7 de febrer al Mercat de les Flors

Jordi Solé Tura, l'actual degà de la Facultat de Dret de Barcelona, torna a la política més activa: la contesa electoral. L'ex-militant del PSUC i de Bandera Roja es presenta a les eleccions al Parlament de Catalunya com a candidat independent a les llistes del PSC. En aquesta entrevista, Solé Tura explica les claus del seu retorn i la seva visió de Catalunya com a part d'Espanya.

Solé Tura, el retorn del degà

Miquel Àngel Violan

—El PSC demana la unitat de l'esquerra contra Pujol. Aquesta crida a l'entesa, no significa reconèixer ja d'entrada la inferioritat dels socialistes davant la coalició governant?

—Convergència ha anat agafant el vot de la dreta sociològica. El 1977 el vot de la dreta estava dividit entre CiU i UCD. La UCD ha desaparegut i tots els seus vots han anat a Convergència. Una part important del vot d'Aliança Popular també ha anat a parar a Convergència. Per tant, Convergència ha unificat el vot de la dreta mentre que l'esquerra ha mantingut el pluralisme de les seves opcions. En el cas dels partits de l'esquerra no es tracta que un partit es mengi els altres, com està fent Convergència amb la dreta, sinó que cal veure què es fa d'aquest pluralisme.

—Els sondejos pre-electorals apunten cap a un bipartidisme molt accentuat en les intencions de vot, amb la possibilitat que alguna força parlamentària no obtingués cap escó...

—Això no seria bo. Catalunya no és una societat bipartidista. És una societat molt plural. Raimon Obiols va dir fa poc que no són bones les majories absolutes quan hi ha aquestes diversitats. Si nosaltres tinguéssim majoria absoluta —va dir—, cridaríem altres grups a governar amb nosaltres. Em va semblar una fórmula molt adient. Jo no he propugnat mai un partit únic de l'esquerra, ni tan sols un candidat únic. El que calia és l'acord sobre un pograma d'esquerres.

Independència i ambició política

—És possible ser independent dintre un partit quan s'hi tenen ambicions polítiques?

—Jo crec que el desig d'independència és molt important perquè dintre de la disciplina del grup és necessari que els militants se sentin independents, que tinguin la llibertat d'expressar les seves opinions i poder quedar en minoria.

«Ningú no m'ha demanat que em fes militant del PSC per anar a les llistes. Torno com a independent»

«Hem tingut moltes dificultats però no podem continuar amb mentalitat de poble assetjat»

—Això es compleix en els partits actuals?

—Si faig el balanç de la meva experiència, puc dir que jo sempre he defensat el que jo he volgut i que en alguns moments he acceptat la disciplina, però l'he acceptada jo, no me l'han imposada. Cal dir, però, que la relació entre independència i flexibilitat no sempre és fàcil de resoldre.

—Per què va d'independent a la llista d'un partit?

—A mi ningú no m'ha demanat que jo em fes militant del PSC per poder presentar-me a les seves llistes. És com independent que jo torno a la política. En aquests moments hi ha molta gent a Catalunya que no milita a cap partit polític però que se sent concernida per les coses que passen i que vol participar en política. Els partits polítics s'han de mostrar molt flexibles per integrar aquest tipus de gent amb fórmules molt obertes. El meu cas és emblemàtic d'això.

MIQUEL ANGLARILL

Jordi Solé Tura torna a la política activa com a independent a les llistes del PSC. És el retorn del degà, un dels pares de la Constitució

La reforma de l'Estatut

—Vostè va participar en la redacció de la Constitució i de l'Estatut de Catalunya. Ara es parla de la reforma de l'Estatut. ¿Hi ha hagut en la interpretació de l'Estatut per part Madrid una ruptura del pacte d'Estat amb Catalunya?

—Jo mai no he entès això. Pacte d'Estat no vol dir només model d'Estat, sinó estil de fer-ho. Quan sento que membres de Convergència no deixen clar si aquest marc val o no val, aquests sí que estan trencant el pacte d'Estat. No es pot jugar a això. Això és el que em preocupa. Perquè el marc legal és prou ample. S'està jugant amb les dificultats d'aplicació del model, que en té moltes, per fer pressió conjuntural, per fer política de conflicte, que és el que rendeix. Allò de dir que volem la reforma de l'Estatut sense dir perquè, quan i com la volem. Això ens porta a un terreny molt negatiu.

—L'esperit amb què es va fer l'Estatut és el mateix amb què s'aplica ara?

—Quan vam fer l'Estatut tots sabíem que seria molt difícil de posar en pràctica, perquè heretàvem un Estat supercentralista que no es podria reformar en tres dies. Sabíem que per impulsar tot allò seria necessari temps i molt acord polític. No es pot dir que ens van enganyar. La via del conflicte és preocupant. Aquí hi ha responsabilitat del govern central, hi ha inèrcies profundes de l'Administració, però hi ha moltes responsabilitats també de les comunitats autònomes.

—Pujol és el caos?

—No. El que crec és que ens està portant a un terreny molt perillós per a la convivència futura en aquest país. Està desenvolupant un tipus d'identitat nacional catalana que es basa en els aspectes més negatius del nostre passat i de la nostra mentalitat col·lectiva. Nosaltres som una nacionalitat que ha tingut moltes dificultats però no podem continuar amb la mentalitat de poble assetjat.

—No creu vostè que, al marge d'eventuals utilitzacions electorals, hi ha un sentiment popular de base que considera que hi ha poc autogovern i que tot passa massa per Madrid encara?

—Aquest sentiment hi és. I en part és justificat. Però el que ha de fer un governant en primer lloc és explicar-ho. Ens passa perquè vivim en un Estat heretat que cal reformar. Ens passa perquè molts dels mecanismes de decisió del nostre país ja no estan al nostre país sinó a l'estranger. Ens passa perquè ens barallem amb Madrid.

—El fet de no haver ocupat gaires càrrecs públics, és un avantatge o un inconvenient a l'hora de fer les seves anàlisis polítiques?

—A mi m'interessa molt la pràctica política. M'interessa més un fet qualsevol que llegir uns llibres. No haver ocupat càrrecs públics em pot privar d'experència, però procuro sempre tenir la màxima informació. I si no en tinc, no em pronuncio.

L'informe de gestió presentat per Hortalà es va discutir durant més de cinc hores

Maratoniana reunió electoral del consell nacional d'ERC

Toni Soler

BARCELONA — El consell nacional d'Esquerra Republicana de Catalunya (ERC) va celebrar ahir una maratoniana reunió en què els principals punts de l'ordre del dia tenien un marcat caràcter electoral. El punt més important, el de la confecció de les candidatures, s'estava discutint en el moment de tancar la present edició, i es considerava probable que la resta de punts previstos quedessin en suspens fins a una pròxima reunió del consell.

La reunió va començar a dos quarts de cinc de la tarda, i fins al cap de cinc hores es va dedicar a discutir l'informe de gestió presentat pel secretari general del partit, Joan Hortalà. El debat va ser intens i acalorat en alguns moments, segons fonts pròximes al consell nacional. La proximitat de les eleccions i les males perspectives anunciades per les enquestes han motivat aquest debat intern, en el qual va quedar palès el múltiple enfrontament entre diversos sectors del partit.

Fonts oficials d'ERC van manifestar que del debat se n'havia extret la conclusió que «cal aprofundir la línia esquerrana i nacionalista del partit» i que «convé evitar la identificació d'ERC amb cap altra força política».

El punt més conflictiu, el de les llistes electorals, havia de ser tractat al terme de la reunió, però finalment el consell va decidir discutir-lo tot just debatut l'informe de Joan Hortalà, en detriment d'altres aspectes que van quedar en suspens. Els informes del grup parlamentari i de les diverses comissions de treball es discutiran així en la pròxima reunió del consell.

A més de l'elecció dels caps de llista, estava previst que el Consell fixés de forma definitiva l'estratègia electoral i el lema de la campanya. Totes les enquestes difoses fins ara qüestionen la presència d'ERC al Parlament en la pròxima legislatura, i per això el disseny de la campanya és tractat, en aquest cas, com un afer d'importància decisiva per al futur del partit.

Pel que fa a les llistes, ahir es considerava molt probable que Joan Hortalà encapçali la llista de Barcelona. L'alcalde de Móra la Nova, Joan Manuel Sabanza, serà probablement el cap de llista per Tarragona i Marçal Casanovas ho serà per Girona, mentre que per Lleida els candidats són diversos. Tampoc no és clar quins noms figuraran en els primers llocs de la llista barcelonina, ni la posició que ocuparà, en cas que accedeixi a presentar-se, el secretari general adjunt, Àngel Colom.

Joan Hortalà ha d'afrontar un intens debat intern a ERC

La confecció de les llistes i el disseny de la campanya són objecte de debat

Acció espectacular de l'MDT pel retorn dels presos catalans

GIRONA — Dos joves es van penjar ahir del setè pis d'un immoble de la ciutat de Girona, a la seu els serveis territorials del departament de Justícia, en una acció organitzada per demanar a la Generalitat que traslladi a Catalunya els presoners polítics catalans que compleixen condemna en centres penitenciaris espanyols. L'acte es va efectuar a iniciativa del Moviment de Defensa de la Terra (MDT)

UDC propugnarà un model educatiu «integral»

BARCELONA — El president del comitè de govern d'Unió Democràtica de Catalunya (UDC), Josep Antoni Duran i Lleida, va manifestar ahir que el seu partit lluitarà des de la seva responsabilitat de govern «per una educació que s'ocupi de la transformació integral de l'home, més enllà de la seva preparació professional». Duran i Lleida va inaugurar ahir la jornada nacional d'ensenyament que UDC celebra a Barcelona. *(AVUI)*

El govern andorrà es fa càrrec de l'energia elèctrica

ANDORRA LA VELLA — El govern andorrà es farà càrrec de la producció i distribució d'energia elèctrica a Andorra, després d'haver adquirit formalment la central Forces Hidroelèctriques d'Andorra (FHASA), de capital català i francès, que esdevé una societat parastatal. *(Joana Viusà)*

GENERALITAT DE CATALUNYA
Comissió Interdepartamental de Promoció de la Dona

1 CONGRÉS DE LA DONA A CATALUNYA

Barcelona, 10 de març de 1988
Palau de Congressos de Montjuïc

Presentaran les Ponències

Magda Oranich
La dona i la legislació

Mary Nash
La dona a la Catalunya contemporània

Montserrat Avilés
La dona i el treball

Marina Subirats
La dona i l'educació

Aina Moll
La dona i la llengua

Secretaria del Congrés
Palau de la Generalitat
Plaça de Sant Jaume 08002 Barcelona
Telèfons 93 / 318 96 26 - 301 59 95 - 317 25 34
Amb el suport tècnic de la CIRIT

AVUI DIUMENGE A LES 15'55

LES AVENTURES DE SHERLOCK HOLMES

ELEMENTAL!

NOMÉS A TV3 TELEVISIÓ DE CATALUNYA